

Szakmai beszámoló tapasztalatok cseréje, Alsómocsolád 2017. április 01-13.

Az alsómocsoládi norvég „Mintaprogram a minőségi időskorért” projekt keretén belül részt vettünk egy két hetes tapasztalatszerzésről szóló tanulmányi cserén.

Ez idő alatt az „Őszi Fény” Idősek Otthonában dolgoztunk és részt vettünk a projektzáró konferenciáján is.

Meglátogattunk különböző gondozási intézményeket Baranya megyében. A látogatás helyszíne volt három idősek otthona, egy nappali ellátási intézmény felnőttek számára és egy hatalmas iskola fogyatékkal élő gyerekek és fiatalok számára.

Észrevételeink az idősgondozással kapcsolatban:

Első benyomásként leszögezném, hogy az idősek jó ellátást kapnak és a gondozók-ápolók teljes odaadással dolgoznak.

Az intézmények kevesebb eszközzel és személyzettel dolgoznak, mint Norvégiában, de ennek ellenére a jó munkavégzés töretlen.

Az idősek Magyarországon tovább használhatják, a saját erejüket mielőtt segítséget kapnának (úgymond túlgondozást), ami szerintünk egy jobb példája a gondozásnak. Ez is segíthet a funkciók javításában és megőrzésében.

Ugyanúgy le voltunk nyugözve a sok különböző foglalkozástól, amit az időseknek nyújtanak. Minden helynek saját program vezetője van, aki motiválja az időseket a programokon való részvételre minden nap, mint mentálisan mind fizikálisan. Gyakorlatokkal, olvasással, beszélgetéssel a rég elmúlt napokról és énekléssel a régi idők slágereivel.... Norvégiában nagyon kevés otthon tart mindennapos foglalkozást.

A másik oldalon, láttunk időseket, akik nem tudtak részt venni a foglalkozásokon, mivel ágyhoz voltak kötve. Úgy véljük, az ő élet minőség javítása érdekében nagyon fontos, hogy igen is minden nap akár tolószékben is, de ki legyen mozdítva a társalgóba vagy a csoportos foglalkozásokra, vagy akár egy misére az Atya érkezésekor.

Összességében a tapasztalat idősgondozásban Magyarországon jó minőségű.

De úgy gondoljuk, ha több segítséget kapnának eszközökkel akár betegemelés téren vagy személyzet téren, még lehetne javítani a szolgáltatáson.

Ugyanakkor úgy véljük, ha az otthoni gondozási rendszer fejlettebb volna, akkor több ember tudna otthonában maradni és ezzel akár éveket hosszabbítva a saját környezetben való gondozását, amennyiben ők is ezt szeretnék.

Norvégiában, a legtöbb esetben otthoni ellátást kapnak, az idősek mielőtt bekerülnének egy idősothonba véglegesen.

Észrevételeink a fogyatékossgal élők gondozásával kapcsolatban:

Nagyon nagy kíváncsisággal töltött el a szisztéma, ahogyan a fogyatékossgal élöket gondozák és pozitív meglepetést okozott, amit láttunk.

El látogattunk egy 350 fős iskolába, ahol a erőforrások nagyon jónak tünnek a tanulás-javítása érdekében a személyek szükséglete révén. Sok független boldog gyereket láttunk. Ez egy elszigetelt iskola volt. Norvégiában összevonják ezeket a gyerekeket a közösségben és az iskolákban is a normális gyerekekkel.

A Babtista nappali ellátás sok különböző foglalkozással segítette a 90 fő fogyatékossgal élő embert 18-70 éves kor között.

Csatlakozhattak Judo foglalkozásra, edzésre, művészetre. Dolgoznak termelésben, kézművességben, festenek vagy pakolásban/csomagolásban segédkeznek.

Az igazgató nagyon pozitív ötletekkel van tele, hogyan lehet integrálni ezeket az emberek akár normál munkára is vagy a közösségbe való beilleszkedésben.

Norvégiában hasonló intézményeink vannak, és sok közülük sikerrel jár a beintegrálásban akár alkalmazás téren, munkahelyeken, vagy önkéntes munkákat végeznek különböző szektorokban.

Összességében nagyszerű tapasztalatokra tettünk szert a két hét alatt és hálásak vagyunk a kedves és szerető gondoskodásnak mind az idősök, mind a gondozók és az összes projektben dolgozó részéről.

Úgy véljük, mind két félnek van mit tanulnia a másiktól és együtt erősebbek vagyunk, mint egyedül!

Anita Evjen and Irene Skofterod